

בראשית פרק לא, א - לב, ג

(א) וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הפבד הזה: (ב) וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום: (ג) ויאמר יקוק אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך: (ד) וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו: (ה) ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אלי כתמול שלשם ואלהי אבי היה עמדי: (ו) ואתנה ידעתי כי בכל כחי עבדתי את אביכן: (ז) ואביכן התל בי והחלף את משפחתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי: (ח) אם כה יאמר נקדים והיה שכם וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר נקדים והיה שכם וילדו כל הצאן נקדים: (ט) ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן לי: (י) והיה בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים: (יא) ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: (יב) ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך: (יג) אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך: (יד) ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו: (טו) הלא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול את כסףנו: (טז) כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה: (יז) ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים: (יח) וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען: (יט) ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה: (כ) ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא: (כא) ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד: (כב) ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב: (כג) וישח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אותו בהר הגלעד: (כד) ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע: (כה) וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד: (כו) ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי כשביות חרב: (כז) למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתן ובכנור: (כח) ולא נטשתני לנשק לבני ולבנותי עתה הספלת עשו: (כט) יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע: (ל) ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את אלהי: (לא) ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי פן תגזל את בנותיך מעמי: (לב) עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הפך לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם: (לג) ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: (לד) ורחל לקחה את התרפים ותשםם בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא: (לה) ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים: (לו) ויחר ליעקב ויכר בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרני: (לז) כי מששת את כל כלי מה מצאת מפל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויזכחו בני שנינו: (לח) זה עשרים שנה אנכי עמך רחלתי ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי: (לט) טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תביקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה: (מ) הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתני מעיני: (מא) זה לי עשרים שנה בביתך עבדתך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משפחתי עשרת מנים: (מב) לולי אלהי אבי אלהי אברהם ויפחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתיך את עניי ואת גייע כפי ראה אלהים ויזכח אמש: (מג) ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנותי מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו: (מד) ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך: (מה) וישח יעקב אבן וירימה מצבה: (מו) ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל: (מז) ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד: (מח) ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על פן קרא שמו גלעד: (מט) והמצפה אשר אמר יצף ויקוק ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו: (נ) אם תענה את בנותי ואם תקח נשים על בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך: (נא) ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך: (נב) עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה: (נג) אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק: (נד) ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר: **[פרק לב]** (א) וישפם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אותם וילך וישב לבן למקומו: (ב) ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים: (ג) ויאמר יעקב כראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

מסכת סנהדרין דף קה ע"א

ארבעה הדיטות בלעם ודואג ואחיתופל וגחזי. בלעם - בלא עם, דבר אחר : בלעם - שבלה עם. בן בעור - שבא על בעיר. תנא: הוא בעור, הוא כושן רשעים הוא לבן הארמי. בעור - שבא על בעיר, כושן רשעים - דעבד שתי רשעיות בישראל, אחת בימי יעקב ואחת בימי שפוט השופטים. ומה שמו - לבן הארמי שמו.

שופטים פרק ג

(ח) ויחר אף יקנן בישראל וימכרם ביד כושן רשעים מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשעים שמנה שנים: (ט) ויזעקו בני ישראל אל יקנן ויקם יקנן מושיע לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו: (י) ותהי עליו רוח יקנן וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יקנן בידו את כושן רשעים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעים: (יא) ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז:

תרגום יונתן (שם)

וית מלכי מדינאי קטלו על קטולי משרייתיהו וית איו וית רקס וית צור הוא בלק וית חור וית רבע חמשת מלכי מדין וית בלעם בר בעור קטלו בסייפא והיה כיון דחמא בלעם חליבא וית פינחס פהנא כדיו מן בתרוי עבד מלתא דקוסמין ופרח באור שמיא מן ד אידפר פינחס שמא רבא וקדישא ופרח בתרוי ואחדיה ברישיה ואחתיה שלף סייפא ובעא למקטליה פתח פומיה במילי תחנוניו ואמר לפינחס אין תקיים ות נפשי משתבענא לך דכל יומיו דאנא קיים לית אנא מלטיט ית עמד עני ואמר ליה הלא אנת הוא לבן ארמאה דבעית למישיציא ית יעקב אבונן ונתת למצרים בגין למובדא זרעא ומן בתר דנפקו ממצרים גריתא בהון עמלק רשיעא וכדון איתגרתא איתגרא למילוט יתהון וכיון דחמיתא דלא אהנין עובדך ולא קביל מימרא דיי מינד אמליכת מלכא בישא ית בלק למוקמא ית בנתיה בפרשת אורחתיא למטעיא יתהון ונפלו בגין בן מנהון עשרין וארבעא אלפין בגין בן לית אפשר תוב למקיימא ית נפשך ומן יד שלף סייפיה מן תיקא וקטליה:

במדבר פרק לא פסוק ח

ואת מלכי מדן הרגו על חלליהם את איו ואת רקס ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדן ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב:

ספר ליקוטי הלכות - הלכות תפילין הלכה ו

[לה] וזה בחינת ל"ג בעמר, שהוא בחינת (בראשית ל"א) עד הגל הזה, כמובא בפנות, הינו כי יעקב, שהוא בחינת קדשת כלל ישראל צריך לעשות ג"ל ומצבה שיהיו מחצות מפסיקות במחו בפני המחשבות רעות והרהורים הבאים מהסטרקא אחרא מבחינת לבן הארמי. כי הסטרקא אחרא היא בחינת לבן הארמי, שבא ברמאות גדול ובתחבולות הרבה לתפסו במצודתם ח"ו, והעקר בענין המחשבות שבמח' שהם מתנפלים על האדם בכמה וכמה גנבות ורמאות וערמימיות עד שפתאום יוצא מחו חוץ לשיטין וחושב מחשבות חוץ מה שחושב, רחמנא לצלן, כאשר יודע האדם בנפשו, בפרט מי שהוא בעל מחשבה, שהוא מדה רעה מאד מאד, כי הוא מהכ"ד דברים המעכבים את התשובה, כמובא בשלחן ערוך. וכל אלו המחשבות רעות נקראים בחינת לבן הארמי שמלבן ברשע, כמו שכתוב במדרש שעל שם זה נקרא לבן, הינו שהוא מלבין הרשעות כל כך כאלו כבר נקבע בזה כאלו אין שום דרך להמלט משם ח"ו, כאשר נדמה ח"ו, לבני הנעורים בפרט להבעלי מחשבות שאי אפשר להם לעמד כנגד המחשבות רעות והרהורים רעים, אבל באמת לא כן הוא, כי המחשבה ביד האדם תמיד. ובחוט השערה יכול להנצל בשב ואל תעשה מפל מיני מחשבות רעות והרהורים על ידי שיטה דעתו למחשבה כשרה וכנ"ל. וזה בחינת יעקב שהולך בערמה עם לבן הארמי, כי אחיו הוא ברמאות, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (מגלה י"ג), הינו שבחינת יעקב, שהוא קדשת ישראל, בורח מלבן הארמי, דהינו ממחשבות רעות רק בשב ואל תעשה בלי שום מלחמה. וזה בחינת (בראשית ל"א) ויגב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי בורח הוא. זהו בחינת מה שאמר רבנו ז"ל שקשבוחין מהמחשבות רעות ילך לדרך במה שהוא חושב מחשבות כשרות ולא יסתכל לאחוריו כלל וכלל וכו', (כמו שכתוב בלקוטי א' סימן ע"ב) וזהו בחינת ויגב יעקב וכו' על בלי הגיד לו וכו', כי זה שטוען עם המחשבות זרות ונכנס עמהם בטוען ונטען ורוצה שיניחו אותו לצאת מהם, זהו כמו מי שמגיד להרודף שרוצה לברח ממנו ואזי הוא רודפו יותר, אבל באמת עקר העצה לברח מהם ולילך לדרך ולבלי להסתכל לאחוריו כלל ולבלי לטען עמהם כלל, שזהו בחינת ויברח יעקב וכו' ויגב יעקב את לב לבן הארמי, שהם המחשבות רעות על בלי הגיד לו כי בורח הוא שאינו מגיד להם שבורח מהם רק בורח לתומו לדרך. ועל ידי זה דיקא נצול מהם.

Rabbi Brovender's Shiur is sponsored by Dr. Bernard & Robin Cohen

Visit www.atid.org/shiur for audio recordings, Podcasts, or to sign-up to receive sources in advance.

Visit www.WebYeshiva.org to sign up for Rabbi Brovender's fully interactive, online Yeshiva.